

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nerascate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimt.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachf.,
Nux. Angonfeld & Emerie Les-
ner., Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o colônă 10
bani pentru o publicare, Pu-
blicări mai dese după tarifară
și învoială. — RECLAMR pe
pagina 8-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în de-care zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francoi, pe șese
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țintru și din
afară și la d-nii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șese
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șese luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esem-
pliar 10 bani. — Atât abona-
mentale cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 15.

Brașov, Miercuri 21 Ianuarie (3 Februarie).

1904.

O inscenare ridicolă.

(a) Feleacul la ordinea dîlei!

Unde este Feleacul? Ce e cu Feleacul?

Feleacul este o comună la distanță de 7 kilometri de Clușiu. După ultimul recensământ oficial are un hotar de 3726 jug. și 412 case, aproape toate de lemn, din cari 398 acoperite cu paie și 14 cu șindilă. In aceste case locuiesc cu totul 2033 suflete, din cari 1979 gr. cat. și 23 gr. or. la olaltă 2002 Români, ér restul disparent se imparte așa: 5 r. cat., 10 ref., 4 unitari și 12 jidovi. Cu totă apropierea cea mare, în care se află această comună de sediul kulturegy-letului ardelean, chiar după statistica oficială, în totă comuna nu se află decât 74 persoane, cari se cunoscă limba maghiară!

Șematismul jubilar din Blașiu conține între altele la comuna Feleac următoarele:

In timpurile vechi se dice, a fi fost episcopie în Feleac. Amintire despre episcopia acosta se face în inscripția ce se află pe tabla de argint de pe scórțele unei evanghelii sêrbesci, proprietatea bisericii din Feleac, și care sună astfel: „Cu voia Părintelui și cu ajutorul Fiului și cu lucrarea sfântului Duh s'a sêvrșit a se scrie acești patru evangheliști cu porunca Archiepiscopului Daniil în dîlele marelui Mateias, s'a scris pe numele Feleacului aproape de Clușiu unde și biserică a zidit pe numele sfintei maice Paraschive anul 1487 și s'au legat a doua óră în protopopiatul Clușiu-Mănăștur, Vasilie, anul dela Christos 1733“.

Fapt este, că Feleacul are biserică de piatră veche de peste 400 de ani, zidită prin urmare pe timpul lui Mătieș-craiă.

Sunt mai multe luni, de când un Evreu pripășit în acea comună, vrënd sê-și câștigate óre-cari merite „patriotice“ a făcut propagandă printre Români, cari îi frecuentau cârciuma, ca sê pornescă în pelerinaj la

Clușiu și sê depună pe soclul statuei regelui Matia o cunună. Tăm-bălăului, ce era sê se organizeze, Evreul a vrut sê-i dea un colorit „patriotic“ în accepția modernă a cuvântului, adevăc cu cântarea himnului maghiar, cu cocarde maghiare și cu discursuri „patriotice“. Inercarea a suferit fiasco, lovindu-se de bunul simț al acelor Români, cari luminați asupra jocului frivol, la care voia sê-i întrebuinteze ca instrumente acel individ, — s'au im-prăsciat ca puii de potârniche în momentul, când era sê se sêvrșescă acel act „solemn“.

Au trecut câteva luni la mijloc și Evreul s'a făcut luntre și puncte ca sê-și realizeze planul, și după cum s'a putut vedé din numărul nostru de ér, pelerinajul proiectat s'a pus în adevăr la cale Duminecă în 31 Ianuarie st. n.

Nici de astă-dată n'a isbutit însé a aduna în jurul sêu, de cât 12 ómenî, pe cari foile maghiare din Clușiu îi publică cu numele.

In fruntea acestor 12 ómenî s'a pus decî Duminecă d-l Guttman Marton și cu notarul comunei Eródi Ernó. Toți aveau la piept cocarde maghiare făcute de soția notarului. Aveau și un steag. In cursul drumului li-s'au alăturat multime de curiosi, ér în Clușiu au luat conducerea doi solgăbirîi, și astfel s'au dus în fața statutei. Aici solgăbiréul Kövary a ținut un discurs în numele Românilor, exprimând mulțumirea lor față cu memoria marelui rege, care a dat străbunilor Felecanilor pământ, pădure și le-a zidit biserică. A mai vorbit un diarist cu numele Müller „înfierând pe cei ce au pus pedecî realizării acestui act frumos“. S'a cântat „Isten aldd meg a magyar“ și, Hazádnak rendületlenül légy hive oh magyar!“

Acestea sunt pe scurt faptele. Români păstréză în onóre memoria regelui Matia. Ei sunt mândri,

că din viță românescă s'a zămislit cel mai drept rege al Ungariei, precum mândri sunt că tot din viță lor s'au zămislit și cei mai viteji rêsboinicî, cum a fost un Ioan Uniade și un Pavel Chinezul.

Despre Mătieș-craiă în special se păstréză pe valea Someșului, în mijlocul poporului român, diferite legende și tradiții, cari ar fi vrednice sê se adune și publice.

Dér venerațiunea, ce se păstréză de cătră Români față cu amintirea acestui mare rege nu trebuie profanată cu țămbălăuri de bălcîu sub conducerea unor indiviđi străini de poporul nostru, cari exploatează asemenea ocașuni spre a-și procura o aureolă de patriotism ieftin.

De aceea nu putem, decât felicită pe Felecani, că cu totă intervenția notarului și solgăbiréului, nu s'au găsit între cele 2000 de Români decât 12, cari s'au dat ca instrumente pentru o scenă vrednică de o operetă comică.

Decă inscenatorii „pelerinajului“ de Duminecă ar avé un dram de bun simț, ar trebui sê tragă învățătura din fiascul, ce l'au înregistrat și pentru a doua óră cu Felecanii — ca sê nu ia în deșert sentimentele poporului român, și sê nu abuzeze de puterea, ce o dețin, fiind-că prin asemenea inscenări nefiresci nu vor obținé nici-odată decât efectul ridicolului.

Brașov, 20 Ianuarie v.

Banffy la Dobrițin. Urzitorul „partidului nou“ s'a oprit în turneul sêu politic Duminecă în 31 Ianuarie în orașul Dobrițin, unde în fața unei mulțimi de vre-o 3000 de ómenî și-a desfășurat programul, care este întru toate identic cu programul desfășurat la timpul sêu în Clușiu cu ocașunea înființării „noului partid“. Noul debut al lui Banffy n'a fost altceva decât ridicarea în slavă, după cunoscutul calapod, a singurei idei mântuitoare, a „ideii de stat național maghiar“, din

care nici un Maghiar adevărat n'are voie sê concedă o iotă, deórece legile din 1867 garantéză absoluta independență a „statului național-unitar-maghiar“. In cuvinte bombastice înregistrează apoi cunoscutele tese și postulate nedespărțite de „idea de stat maghiar.“

Cu privire la naționalități, enunță între aprobări viforóse, că „nu póte accepta sufragiul universal în vederea naționalităților, cari viețuesc în număróse părți ale țării“, ér dreptul de alegător sê fie făcut pendent de cunoscerea limbei maghiare în cetire și scriere. Cu privire la drepturile și libertățile bisericilor necatolice díse, că statul sê vină în ajutorul acelor, cari nu aparțin religiei catolice, cu un cuvânt díș, se impune validitatea dispoșițiunilor din § 20 al legii din 1848.

După înșirarea încă a multor verđi și uscate din domeniul fantasiei „statului unitar național“, i-s'a votat lui Banffy încredere și s'a purces la constituirea comitetului local al „noului partid“.

Conflictul ruso-japones. După sciri din Londra, poporul japones întreg condamnă atitudinea șovăitoare a guvernului. Din sîmul poporului, guvernul primese dílnic somațiuni, ca sê începă rêsboiul. S'a constituit o ligă antirusescă, al cărei scop principal este de a face sfișit vieții miniștrilor, cari sunt contra rêsboiului.

O scire telegrafică din Petersburg anunță, că nota rusescă e redactată în terminî conciliant, cu toate acestea Rusia dá Japoniei se înțelégă, că și rábdarea și concilianța ei are marginî.

Din Cifu se vestesce, că flota de rezervă japonesă a fost mobilisată, tot așa și primele reserve ale armatei. Patru-șeci de vase pentru transport ancoréză în portul de la Nagasaki.

O lămurire a „Gazetei“.

III.

Incă n'am terminat.

Mai avem o vorbă cu Dr. A. Vlad, care, spre a-și motiva și justifica afirmarea, că cele díse de Max Nordau în foile-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Rănit cu săgeța otrăvită.

Un farmer engles, care trăia în Africa-de-sud, se duse la vênătóre în munții Drakensburg cu gând de a-și aduce acasă o antilopă. Terenul de vênătóre era la o distanță de șese mile de la ferma sa, fiind însé tel un bun călăreț, sosi înainte de a însera la locul, unde avea de gând sê petrecă nóptea. Acest loc era în apropierea unei prăpăștii, ce despărția nisce stânci de un lanț de munți. In fundul prăpăștiei curgea un pârău al căruí murmur d'abia se audia. Sub stâncă se afla o peșteră destul de spațioasă, în care farmerul putea sê dormă. Peștera fusese mai demult un loc de refugiu al bușmanilor, acuma însé numai fórte rar se apropiiau de acest loc și farmerul era aproape sigur, că n'o sê aibă de a face cu asemenea ómenî. Mare îi fú însé mirarea cand întrând în speluncă, găsi cenușa unui foc de curând stins! Cu toate acestea se culcă și

dormi până în zorî nesupêrat de nimenî. Sculându-se, eși la vênătóre, dér nu găsi vênat și pe la amiăđi se lăsă obosit pe țêrmul unui pârău și adormi. Calul îi pripo-nise și páscea liniștit la o mică distanță.

Farmerul durmi bine, însé după câte-va cêsurî se trezi cu un presimț surd, care îi șoptia par'că, că în jurul sêu nu e totul în regulă. Ascultă cât-va timp și nu trebui sê asculte mult, căci de-odată audî un vuiet șuerător prin aer și o săgéta micuță căđu lângă densusul, isbind piétra, de care își rázimase adineaorî capul, și pe care îi rêmase încă pâlăria. Farmerul făcú ceea-ce era mai bun în asemenea situație, își lăsă pâlăria la locul unde se afla și se tírf pe burtă spre malul pârăului, care era îngust și nu era adênc. Avea de gând sê-l trecă și sê-și caute a ascundé-tóre pe țêrmul de dincolo. Cum-că săgéta a venit din arcul unui bușman, nici mai încăpea îndoiélă. Dér în momentul, când ajunsse la pârău, o altă șuerătură se audî și săgéta a doua i-se înfipse în picior. Farmerul își reculesse toate forțele sê trecă dincolo, ca sê nu-l ajungă încă vr'o să-

gétă. Pericolul, în care se afla cunoscea prea bine, deși durerea momentană nu era mai mare decât cea produsă de o înțepătură de șérpe. Otrava săgeții era faimósa otravă a bușmanilor, despre care șcidea că are efect infailibil, așa că puțină speranță avea, sê vadă a doua đî rêsăritul sórelui. Obicînit însé a se ajuta, ca orî-ce om care trăiesce isolat, își scóse imediat cuțitul de vênăter, își sfășia pantalonii și scóse vêrful săgeții tăiându-și și o bucată din carne, turnă praf de pușcă în rană și îl aprinse cu un chibrit. Apoi își descinse brêul și își legă piciorul, strêns pe de-asupra rânii. Durerea era suportabilă și acum primul lui gând fú sê-și rêsborne asupra vrășmașului sêu. Toomai audî șuerătura unei a treia săgeți. Farmerul se tírf îndêr- rêt unde era mai bine acoperit de un tu-fiș. Își ridică încet capul și căută împrejur. Calul sêu páscea liniștit și habar n'avea de primejdia în care îi era stăpănul. Dușman ca 'n palmă. In speranța că totuși incurênd va eși de unde-va la ivélă, își luă pușca, gata sê-o descarce. Peste vr'o đece minute vêđu cum se mișcă érba.

In curênd eși la ivélă o mână și un arc. Farmerul nu descároă, ci așteptă, ca arcașul sê se arate mai bine. Așteptarea lui nu fú înșelată, căci nu ținú mult și din iérba cea mare eși la suprafață un cap mic și negru. Farmerul își descároă arma și un țipet strident și o săritură în aer a bușmanului, îi spunea, că n'are de ce se mai teme.

Farmerul se repeđi acum, — întru cât îi permitea durerea piciorului, care într'aceea se umflase puțin, — la șeaua sa, unde avea într'o geantă o sticlută de Eau de luce pentru mușcătură de șérpe, și înghiți o dosă bună din ea. Apoi puse șeaua pe cal și numai atunci se întórse sê-și vadă adversarul. Era un omuleț de vr'o patru picioare înălțime, cu picioare și brațe subțiri și diforme. Picioarele erau scurte și cu genunchii strîmbi. Fața nu se deosebia mult de fața unei maimuțe mai inteligente. Farmerul n'avea timp de perdut. Luă arcul și se avêntă pe cal, cu mórtea în suflet și fără speranță de scăpare. Êtă cum povesti el însuși această gónă:

tonul de anul nou al fôiei vieneze despre Unguri, naționalității și despre principiul suveranității poporului, „conțin cea mai severă critică, ce numai i-se pôte face politice de pasivitate“; dice în articolul său din „Libertatea“:

„...Pentru-că (!) unde ar puté reclama în favorul lor „suveranitatea poporală“, decât nu în parlament, care în statele constituționale este așa dicând (!) espresiunea suveranității poporului, deci singurul loc unde suveranitatea poporală se pôte valida în totă puterea sa? și ôre la ce atribue Max Nordau întrelăsarea reclamei acestei suveranități? Evident că lipsei de maturitate și de forță!“

„Așa-déră acceptând părerile lui Max Nordau, conducerea partidului nostru național, precum și a celorlalte naționalități, séu din cauza nematurității, séu din lipsa forțelor, au întrelăsat de a reclama în favorul naționalităților suveranitatea națională“...

Nu voim a face aici teorie constituțională. Acesta se propune — nu scim cum — între altele și în cursurile sciințelor de stat de la universitatea din Pesta, ér Dr. A. Vlad a ascultat aceste cursuri nu tocmai de mulți ani. De altfel ôri și cine pôte să deschidă o enciclopedie și să cetéscă acolo teoria despre suveranitatea poporului și a statului. Noi ne vom mărgini a lămuri la înțelesul tuturor ceea ce cu tôte aceste pare atât de încurcat și confus în creerii deputatului Dobrei.

Mai întâiu credem de lipsă a face unele distincțiuni, pe caré Dr. Vlad le scapă cu totul din vedere. În parlamentele din statele constituționale suveranitatea poporului nu se „reclamă“, ci se afirmă.

Dr. A. Vlad își va aduce aminte de sigur de cuvintele demne, cu caré la încheierea procesului pentru Memorand răspasatul Dr. Rațiu, care mai în urmă îl luase și pe densusul sub aripa sa, a caracterizat situațiunea poporului român față cu ai séi acuatori, dicând: „Existența unui popor nu se discută, ci se afirmă“, ceea-ce se cuprinde și în axioma: „Drepturile unui popor nu se cerșesc, ci se iau.“

În acest înțeles a pus și Max Nordau întrebarea: „câ ôre nu există între politica constituțională și politica de naționalități a Ungurilor o contradicere, care într'o ôi va trebui să iéscă cu necesitate în relief, decât nu voim să admitem casul neverosimil, că maghiarisarea naționalităților nemaghiare va reuși, înainte de a fi ajuns acestea la maturitatea și forța de a apela în favorul lor la suveranitatea poporului?“

A. Vlad, care a cetit numai traducerea din „Gazetă“ a articolului lui Nordau, se légă de cuvântul „reclama“, folosit de traducătorul diarului nostru în sensul de „a apela“ séu de „a se provoca“ la principiul suveranității (în original: „die Volkssouveränität — anzurufen“), și ajunge la conclusiunea următoare, scriind:

„Deosebirea între noi și cei de la „Gazetă“ e aceea, că noi am observat

(măi! măi!) și simțim necesitatea (!!!) de a reclama în favorul nostru suveranitatea poporală în parlament, adecă în singurul loc, unde acesta ne este posibil“...

Pe când se înalță în vârful piciorilor, ca se pară mai ridicat, mai cuminte și mai pêtuns de simțul trebuințelor poporului, decât toți cei-lalți, pe când ast-fel lasă friu liber închipuirii și fuduliei, cel-stăpânesce, A. Vlad nu bagă de sémă cât de mult își dá de gol deplina sa neorientare nu numai în ce privesce principiul accentuat de Max Nordau, ci chiar și în ce privesce situațiunea politică a poporului român din Ardél, Bănat și Têra un-gurésacă.

Adecă deputatul Dobrei și eventual cei nu scim câți ortaci ai lui în spe, caré vor fi recrutați din diferitele elemente nedisciplinabile, desertate din șirurile partidului nostru național, elemente, caré nu vor avé decât o singură trăsătură de unire: renegarea programului național întemeiat pe principiul libertății, egalității și al independenței naționale, — acestia vor sé „reclame“ în camera ungară suveranitatea poporului nostru și vor s'o reclame pe basa art. de lege XLIV din 1868, care o denégă total a priori.

Sé nu ridă omul cu hohot când vede, că cei-ce se lapédă coram publico de principiul autonomiei teritoriale și naționale și se pun pe terenul de a se acomoda egemoniei de rassă dominante, mai îndrăsnesc a vorbi de suveranitatea poporului român?

Curióse idei desfășură A. Vlad în optimismul séu!

„Maturitatea“ și „forța“ naționalităților de care vorbesce Max Nordau, ca de o condițiune primordială pentru-ca ele sé se pótă afirma pe cale constituțională, nu se va puté dobândi nici-odată prin reclame, de ôri-ce fel ar fi, într'un parlament care este incarnațiunea unei politice diametral opuse desvoltării lor naționale și unde naționalitățile, ca atare, nici n'au intrare, nici nu sunt recunoscuté.

Aici trebuie să lucreze timpul și mai presus de tôte trebuie să stăruiéscă și sé lupte cu energie de fier și neobosit toți factorii de cultură națională ai naționalității cutare și cutare, pentru a-i conserva acesteia limba și cultura sa și a-o scăpa de jugul intelectual, ce umblă a i-l impune cu de-a sila sistemul de maghiarisare, trebuie sé lupte, cum dicea Apelul electoral din tóamna anului 1891, pentru consolidarea și prosperarea vieței naționale pe tôte terenele.

Acéstă operă însă nu se pôte sévêrși în parlament, ci numai în mijlocul poporului și pe tótă estinderea teritoriului, cel-locuesce; nu se pôte sévêrși mai ales într'un parlament, unde în împrejurările actuale cel ce își ridică glasul în favorul naționalității sale, fie cât de modest și moderat, riscă chiar de a fi amenințat de cutare „representant al suveranității poporului“, că va fi dat afară, decât nu pe

Nu mai țin minte celelalte detaluri ale gónei mele. Obosisem și în curénd ajunsei într'un fel de delir. Imi rămăsese atâtă pricepere, ca sé nu greșesc direcțiunea. Cum am mers, nici acuma nu înțeleg, deôre-ce drum séu cărare nu era și altă dată chiar și diua m'aș fi rétăcit. Într'aceea însă provedința și instinctul mă călăuziră și la ôrele două după mieđu nopții am sosit în oraș. Mi-au trebuit tocmai 11 ôre până am ajuns la țintă. Sticla de whisky am golit'o tótă pe drum și medicul atribuia împrejurării acesteia scăparea mea. Noué zile am zăcut inconșient și sése sêptemâni a durat, până m'am putut scula. Au trecut însă ani de zile, și rana tot nu se vindeca și chiar și acuma încă se deschide din când în când, reamintindu-mi fața de maimuță a ființei, a cărei arc și săgeți le țin și acum atêrnate d'asupra mesei, ca nisce trofee căștigate cu meri jertfe.“

E. T.

ușă, pe care a întrat, atunci pe feréstră, — fapt pentru a căruia adevêrire ne putem provoca chiar la mărturia deputatului A. Vlad.

Decă Dr. Vlad și cu tovarășii séi, caré împreună cu el vréu sé bată câmpii unei soi disant „activități parlamentare“ fără de nici un rost și fără de nici o legătură cu luptele nóstre naționale din trecut, ba în directă contradicere cu ele, cu disciplina de partid și cu programul nostru național, pledând și reclamând numai egalitatea sub jugul legal al egemoniei rassei domnitóre, cred că „dispun“ de maturitate și de forțe pentru „a reclama în favorul nostru și suveranitatea poporală“ — atunci n'au decât „sé se astêrnă pe lucră“, căci curénd cruda realitate îi va trezi din ilusiile lor.

Atunci pôte va ajunge a înțelege Dr. A. Vlad, și vor ajunge a înțelege și ortacii séi de la „noul curent“, că mai mult decât independența și libertatea chiar, este naționalitatea, care face o națiune, ér naționalitatea trebuie sé fie afirmată, nu reclamată și discutată.

O voce maghiară despre băncile românesce.

Diarul maghiar șovinist „Pesti Hirlap“ de la 24 Ianuarie a publicat un articol interesant asupra băncilor românesce, în care — lucru rar — are cuvinte de laudă pentru aceste institute financiare ridicate din sudorile Românilor, și se constată în el faptul, că băncile nóstre se bucură de simpatiile clientelilor lor fără deosebire de naționalitate și că aceste simpatii și le-au căștigat numai și numai prin activitatea lor cinstită și umană.

Étă ce scrie între altele fôia maghiară:

„Capitalul de care dispun băncile românesce, prin urmare, nu este de mărime periculósă, precum nu este nici al băncilor sâsesce; și cu tôte aceste sunt periculóse pentru noi aceste bănci ale naționalităților din cauza, că sunt cu mult mai cinstite și mai umane decât băncile mici maghiare și prin urmare își căștigă mai multe simpatii chiar și la poporul maghiar de la țêră. Că pământul și casa Maghiarului, care nu pôte plăti la timp, ajunge în ést mod pe mâni românesce ôri sâsesce, — este inevitabil, dér pentru această nu putem pune vina pe Români și Sași, ci avem sé o punem pe băncile maghiare, și pe acel patriotism fals, care scutesce aceste bănci, și — ca sé folosim un cuvânt drastic — mai bucurós își mușcă limba, decât sé recunósă, că sunt mai puțin demne de încredere și mai periculóse decât cele românesce și sâsesce.“

„Trecerea pământului maghiar în mâni străine se va puté impede numai prin crearea de bănci maghiare cinstite, și nu prin acelea caré fără rost și suflet șicanéză și nimicesc pe datoras și fură pe aceia caré le încredințéază grosițele lor. Băncile române și sâsesce își dau destule silințe ca sé căștigue debitorii maghiari (?) dér tôte la olaltă nu au putut cuceri pe atât, pe câți băncile lui Ugron și băncile maghiare înființate prin clici locale, au aruncat în brațele naționalităților. Acțiunea séouéscă este încă și astăzi o acțiune sterilă, și sterilă va rămâné până când guvernul nu va ținé cu tótă rigórea „razzia“ între băncile mici maghiare din Transilvania“...

De la sinodul bisericeii sf. Nicolae din Brașov.

Singurul obiect al sinodului de Duminecă, despre care am raportat în nr.-ul nostru de eri, a fost voluminosul raport al comisiunii sinodale asupra activității comitetului parochial și al epitropiei parochiale din anul de gestiune 1902.

Din raportul interesant al comisiunii sinodale, ale cărei propuneré s'au primit aprópe fără nici o modificare, reproducem

în cele următoare o parte din *Introducerea raportului și propunerile* mai însemnate, făcute în baza constatărilor comisiunii în punctul *administrării averei bisericeii*, primite tóte de sinod.

Din introducerea raportului:

„On. Sinod parochial!“

„Principiul fundamental, pe care ni-l'am stabilit încă din diua întâiu a activității nóstre, a fost acela de a proceda în lucrarea nóstră drept, fără vr'o ură séu patimă, căci aceste orbesc judecata dréptă și din ură tot ură nasce, ér noi vrem pace și bună înțelegere, noi vrem duhul lui Christos în biserică.“

„Acest principiu al dreptății, făr' de care se prăbușesc în nimic țêri și împêrății, are două părți: pe de-o parte te feresc de greșala aceea, pe care Românul o numescé „căutarea de nod în papură“, ér de altă parte te silescé, că decât ai dat de greșeli și slăbiciuni mai mari, — decât ca trecénd cu iertare peste ele sé devii responsabil pentru rele obstesci mari și grave, — apoi sé le dai fără șovăire pe față, nu pentru ca sé superi, séu sé îmbucuri pe cineva, ci pentru ca relele sé se tãmăduiescă și obștea creștină sé mêrgă înainte pe calea fericirii sale vremelnice și vecinice.“

„Conduși de acest principiu al dreptății și basați pe legile nóstre bisericesce, am cercetat întréga activitate a Comitetului și a Epitropiei nóstre bisericesce, și în privința acesteia credem a ne fi format o iconă dréptă, iconă, care—s'o spunem de acum — în multe privințe nu ne mulțumescé și nu corespunde aceluia ideal, pe care ni-l'am format despre chemarea și activitatea Comitetului parochial și al Epitropiei parochiale de la cea dintăiu parochie a Metropoliei nóstre române ortodoxe din Transilvania și Ungaria.“

Dér nu voim sé anticipăm nimic.

În cele următoare vom face constatările nóstre obiective și vom presenta propunerile nóstre speciale, lăsând la judecata dréptă și la înțelepciunea Onorabilului Sinod parochial de a primi séu de a schimba hotărârile, ce le presentăm noi spre primire“...

Din propunerile votate cu privire la administrarea averii bisericesce:

„Comisiunea cu ocasiunea revidării *Jurnalului de cassă* a constatat:

„1) că pentru sumele întrate nu există documente de cassă, ceea-ce la administrarea unei averi așa de însemnate și în unele casuri speciale cum este d. e. la vinderea cupónelor după hărțile de valóre esterne, séu la schimbarea de monetă, este necorect, — comisiunea propune:

„Ca în viitor sé se presente documente de cassă pentru fie-care pozițiune a întratelor.“

„2) Că socotelile despre venitele gropilor, policandrelor și a serafimilor, apoi despre tacele de la cununii, nu se pot controla cu destulă esactitate, deci propune:

„Ca pentru evidența acestor venit sé se procure registre cu chitanțe perforate, al căror coupon de controlă sé păstréză în registru.“

„3) Că între documentele de cassă în loc de chitanțe în regulă cu indicarea titlului pentru care s'a plătit suma erogată, se află simple recipise postale, deci comisiunea propune:

Epitropia sé fie îndrumată a procura ulterior în timpul cel mai scurt chitanțele de la Nrii sus amintiți și că în viitor sé presente chitanțe în regulă la fie-care pozițiune a erogațiunilor.“

„În legătură cu controlarea venitelor și erogațiunilor anului 1902 pe basa bugetului pro 1902, comisiunea relevéză următoarele:

7) „La punctul tipăririi documentelor din Archiva bisericeii în bugetul anului 1901 s'a prevédut suma de cor. 200; preste suma această însă s'a trecut cu cor. 784. Epitropia în raportul séu IV d, socotind aci și spesele de porto indică față cu preliminarul un plus de eșite de cor. 804-20 și motivéză acest plus cu faptul că în acest an (adecă 1902) au apărut 2 volume mai mari.“

„Comisiunea constată, că motivarea această nu corespunde adevêrului câtă vreme din Cartea de evidență (pag. 51 titlu 14 c.) reiese, că în anul 1902 s'a tipărit și plătit numai un singur volum de documente.“

„Comisiunea a constatat mai departe, că nici în protocoalele sinodului, nici în ale comitetului nu se află nici un conclud, prin care sé se designeze tipografia însărcinată cu esecutarea edițiunei documen-

„Scieam esact, că unica speranță, ce o mai puteam avé, era, — sé ajung cât se pôte mai curénd la orașul Ladysmith, unde sé capét ajutor medical. Distanța era șése-deci de mile engleze și până acolo nu erau decât ferme isolate unde nu mă puteam aștepta la ajutor medical. Primele două-deci de mile le-am parcurs într'o gónă, deși durerile erau așa de mari, încât abia mă puteam ținé în șea. În sfêrșit ajunsei la o fermă englesă, unde descalecai, imi povestiiu aventura și ceruii rachi, ca sé mă mai înviores și voiam sé cer și un cal împrumut. N'am sé uit nici-odată gróza, ce se exprimă în fața femeii, când mă védü la lumina slabă a unei lumînări. Trebuie că aveam o înfățișare oribilă. Ea imi aduse o sticlă întrégă de whisky și un păhar, pe care îl umplui și îl beuii dintr'o înghițitură. Cal însă nu mi-a putut împrumuta, căci toți erau la pășune și ar fi trebuit sé aștept césuri întregi, până ar fi putut prinde unul. Așa a trebuit sé călăresc mai departe pe calul meu.“

telor, cu atât mai puțin se găsește vre-o urmă despre vre-o licitațiune fie verbală, fie prin oferte închise, pentru executarea tipăririi, ceea-ce la o sumă atât de însemnată era absolut necesar.*)

Comisiunea sinodală aflând costul tiparului executat fără nici un conclud, prea esagerat, a cerut oferte informative și de la tipografia A. Mureșianu din Brașov. Ofertul acestei tipografii, pe care-l acudem aici este cu cor. 687-90 mai favorabil decât cheltuiala efectivă cu tipărirea vol. al 2-lea din „Documente“ făcută în anul 1902.

„In baza acestor constatări comisiunea nu poate să propună îndemnisarea cerută pentru plusul de cor. 804-20, nu aprobă procedura arbitrară urmată cu tipărirea cărții amintite și în vederea intereselor materiale ale bisericii și ale administrațiunii corecte propune:

„A) Din suma de cor. 804-20 cheltuită preste, preliminarul bugetar pentru tipăriturile de documente din Archivă, luându-se de basă ofertul informativ aclus aici, Sinodul să îndemnisarea cerută numai pentru suma de cor. 96-10, er pentru restul de cor. 687-90 (după încuviințarea speselor de porto de cor. 20-20), Sinodul pe basă §. 16 lit. f. din „Regulamentul pentru administrarea afacerilor episcopesci“, face responsabilă Epitropia bisericii.

„B) In viitor se îndrumă Comitetul și epitropia, ca ținând cont de hotărârile Sinodului anterioare și de interesele materiale ale bisericii, să efectuească cheltueli pentru furnisări și lucrări cari trec peste cor. 100 numai pe basă de licitațiune verbală, seu prin oferte închise.

„C) Având în vedere natura publicațiunii documentelor din Archivă, cari interesază o seamă restrinsă de oameni, Sinodul decide, ca următoarele 2 volume (al 3-lea și 4-lea) să se tipărească numai în 500 de exemplare, er cu volumul al 4-lea de-ocamdată să se sisteze continuarea tipăririi.“

De la congregația din Deșiu.

Scim că în congregația de la 29 Ianuarie a comitatului Solnoc-Dobâca dintre membrii români a luat cuvântul d-l Dr. Ales. Vaida-Voevod, care a ținut în limba română un discurs mai lung la punctul de la ordinea zilei: „Insciințarea contelui Tisza despre numirea sa de ministru președinte și constituirea cabinetului“.

In introducerea d-l Vaida a spus, că guvernele din trecut au fost toate ostile Românilor. Guvernul Szell a venit cu devisa: „lege, drept, dreptate“, însă și sub Szell dreptul s'a schimbat în călcarea de drept, dreptatea în nedreptate. După căderea lui Szell și a lui Hedervary, veni Tisza, care „din punctul de vedere al nostru, al Românilor, ni-a apărut la început corb alb între miniștri preșidenți ungari (?) Tisza a enunțat în esposeul său ceea-ce antecesorii săi au ținut de virtute patriotică a nega“. Români însă s'au convins, că în vorbe nu se pot încrede, căci vorbele sboră și dispar și un ministru poate căde peste noapte. Numai în fapte pozitive pot avé Români încredere, și e firesc, ca nici în Tisza ei să n'aibă încredere, cât timp el nu-și va schimba vorbele frumoșe în fapte concrete. „Cu toate acestea — dice vorbitorul — noi voim să rămănem optimiști și să sperăm, că iubirea de patrie și o profundă cunoștință a referințelor vieții publice sguiduite ale Ungariei, îl vor îndupleca pe Tisza să se curme fluxul de nedreptăți ce se răsfrâng asupra nemaghiarilor“.

Urmază apoi astfel:

„Noi scim foarte bine, că D-vostre cu toții, sugerați de continuele isbușniri ale

* Documentele din ces'iune s'au tipărit în tipografia Ciurcu et Comp. din Brașov, al cărei proprietar după cum se știe, este d-l Arsenie Vlaicu, în același timp membru, vicepreședinte și contabil al comitatului parohial. Suma încasată de numita tipografie (fără nici un conclud, fără nici un ofert și fără nici o lichidare a sumei) pentru cele 4 volume de documente face 6338-50 cor. rone, er honorarul d-lui Dr. Sterie Stinghe (fiul primului epitrop Sterie Stinghe) pentru decopiarea și aranjarea la tipar a documentelor din archivă, socontindu-se 40 de cor. de cola de tipar, face cor. 4060. Așadar această întreprindere „literară“ (?) a comitatului a costat biserica Sf. Nicolae sumulita de cor. 10398-50. Bravo administrație! — Not. rap.

presei maghiare șoviniste în contra noastră, ne țineti de iredentisti. Țin deci să constat și să vă asigur, că nouă în tottrecutul nostru nu ni-s'a putut dovedi până în ziua de astăzi nici un singur cas de iredentism. Nici că se pôte altcum! Căci din sinul nostru precât este de numeros elementul român din hotar în hotar în această patrie, nu s'a născut încă nici un singur iredentist și nici un singur Român, care să fi stat în raport cu vre-un guvern străin, ori-care să fi întreprins ceva în contra intereselor mari ale Ungariei.

„Un singur iredentist al cauzei române ne este nouă Românilor cunoscut șiși acesta este un Maghiar! Acest politician, care a înscris pe firma sa politică șovinismul panmaghiar, pe timpul când era ministru președinte al Ungariei — la aparență omnipotent — nu s'a sfii a implora și a primi ajutorul guvernului țării românesci pentru a domoli cu ajutorul acelu guvern valurile evoluției vieții noastre naționale strict legale. Baronul Desideriu Banffy a fost acel ministru președinte ungar, care prin iredentismul său pe cât de practic și de periculos, pe atât de paradox, a scuit să-și asigure politice șoviniste, ce o reprezenta, un etern vot de blam, creându-i în același timp guvernului român o titulă de perpetuă și neperitoare glorie. Vai de șovinismul proclamat de baronul Banffy, ca singur mântuitor pentru Maghiari, cât timp trebuie să-și aducă mijlocele pentru înfrângerea mișcării noastre naționale strict legale din — București.

„De aceea venim noi Români și cu această ocazie să rugăm pe Ilustritatea Vostă să fiți interpretul nostru la d-l prim ministru conte Tisza, stăruind, ca dînsul să nu-l urmeze pe baronul Banffy pe po virnișul desastroas al iredentismului, ci să facă încercarea a rezolva chestia națională cu ajutorul nostru al Românilor din patrie.

„Noi ne iubim patria tot pe atât, pe cât o iubiți d-vostre d-ilor, și cerem, ca să ne recunoșceți dreptul și să ne faceți posibil, ca această patrie să ne fie și nouă tot pe atata o mamă dulce, pe cât ea v'este d-vostre, er nu o mamă vitregă, fără de a pretinde de la noi renegarea limbei noastre dulci și legii noastre strămoșesci.

„De aceea noi așteptăm de la contele Tisza, ca dînsul pe lângă executarea cea mai largă a legilor despre naționalități să creeze o astfel de lege electorală, care să ne facă și nouă posibilă intrarea în parlament. Așteptăm, ca să se intereseze de chestia poporului muncitor și a industriașilor, căci poporul nostru portă, precum în acest comitat astfel și în numeroșe alte comitate, serviciile grele de dări: în bani și alte dări de sânge, er ca recompensă e preterat, neîndreptățit și are să suporțe toate neajunsurile unei administrații slabe și a unei justiții nesuficiente.

„Printr'o politică dreptă față de naționalități, prin o politică agrară chibzuită prin o administrație și justiție bună, prin o legislațiune, care să fie adevărata reprezentantă a poporului țării, prin o aranjare echitabilă a chestiei muncitorilor, etă prin ce mijloce se pôte asigura pacea internă, înflorirea și viitorul fericit al patriei.

„Decă însă și guvernul contelui Tisza va merge înainte de calea apucată și va crede, că pôte susține pacea internă prin ordonanțe secrete și publice și prin forța baionetelor două mijloce de valoare fragilă și efemeră, atunci pôte fi sigur guvernul că nu va trece niciun deceniu și noi nemaghiarii vom fi în aceeași tabără cu socialistii, de ore-ce în contra lor și a noastră sunt aplicate mijlocele excepționale“....

D-l Vaida spune apoi, că socialistii sunt mai concilianți față de nemaghiari chiar și în chestiuni privitoare la școlă și biserică, și-și încheie astfel discursul:

„De la contele Tisza depinde foarte mult direcția, ce o vor apuca-o în viitor luptele Nemaghiarilor. Deie-i Dumneșeu înțelepciunea necesară, ca să afle calea cea ducătoare la consolidarea internă a păcii patriei și la fericirea și buna înțelegere frățească a poporilor. Și atunci noi vom fi primii, cari vom vota încredere ori-cărui guvern ungar, de la care vom vedé fapte pozitive întreprinse în această direcție. Cât timp însă din partea contelui Tisza nu avem, decât vorbe frumoșe și fapte contradicțoare vorbelor, noi încredere nu-i putem vota, ci luăm simplu la cunoștință numirea cabinetului d-sale. Am dis!“

SCIRILE ZILEI.

— 20 Ianuarie v.

Liceul George Lazar din București și-a serbat Duminecă aniversarea a 45-a a înființării sale. După serviciul divin, un public distins s'a adunat în sala liceului, unde directorul M. Dumitrescu a ținut un discurs festiv, spunând, că gimnasiul este mândru de numele patronului său, care a contribuit atât de mult la regenerarea culturală a poporului român. La acest discurs a răspuns ministru instrucțiunii Haret, er profesorul G. Popa a ținut o disertațiune. Elevii au aranjat în sfârșit o producțiune gimnastică. — Fiind vorba de aniversarea unui liceu, amintim, că anul acesta și dincóce de Carpați încă se va face o serbare jubilară de felul acesta. Gimnasiul din Blasiu își va serba anume aniversarea de 150 ani, pentru care s'au și început pregătirile.

Resvrătire socialistă. Din Buda-pesta se telegrafază, că în comuna Bavanishte (comit. Timiș, cercul Cuvin; Români 58, Sèrbî 6058) s'a dat de urmele unei mari resvrătiri socialiste. Făcându-se perchișiție la mai mulți locuitori, la unul din ei autoritățile au confiscat 150 revolvere. Mai mulți dintre socialistii, cari au plănit resvrătirea, au fost deținuți. Autoritățile au pornit strictă cercetare.

Regularea Oltului. Din Făgăraș se anunță, că în primăvară guvernul va numi o comisiune, care împreună cu delegații comunelor interesate va studia afacearea regulării Oltului.

Inaugurareaasilului „Regina Elisabeta“ a avut loc Duminecă în București, fiind de față regina Elisabeta și principesa Maria. Inasil se află actualmente 100 de bătrâni de ambele sexe. Pentru înființarea acestuiasil regele Carol a semnat 420.000 lei, repausata Maria Cantacuzino 317.000 lei, Nae Nichiforescu 188.000 lei, societatea pressei 100.000 lei. Intreținerea unui pat costă pe an 500 lei, ceea ce corespunde procentelor unei sume de 10.000 lei.

Bancă militară. Pentru a-se împiedeca îngreunarea ofițerilor cu datorii, în Viena se va înființa o mare bancă militară. Insu-și Majestatea Sa ar fi primul acționar al acestei bănci. Archiducii au subscris sume considerabile. S'au subscris până acum 10 milioane. Generalul Wrede va converti datoriile ofițerilor, cari de aici înainte în timp de 10—15 ani pot să-și plătească datoriile cu camete neînsemnate. In ministeriul de război se lucrăză tocmai acum un proiect pentru înființarea acestei bănci.

Succesul unui tiner român. Cettim în revista parisiiană „Musica“, că premiul de 600 fr. oferit de resistă pentru cea mai bună piesă musicală, l'a obținut va-lorosul tiner român: George Enescu. După cum se știe, d-l Enescu fusese trimis la Paris de însa-și Regina României, care observând talentul puternic al tinerului, i-a oferit un stipendiu pentru a-și continua studiile la Conservatorul din Paris. Felicităm din inimă pe d-l Enescu, care deși e în frageda etate a vieții, își câștigă renume în cercurile musicale din Francia.

Sórtea unui vapor român. Din Galați se anunță, că vaporul român „Iasi“ al serviciului maritim român, în drumul său spre Rotterdam, în canalul Bosfor s'a ciocnit cu vaporul „John Morisson“ și a suferit numeroșe avarii. Altă scire spune, că vaporul „Turnu-Severin“ a suferit avarii în drumul său și că i-au fost rupte catarțele.

Estradarea lui Sarafoff. Diarele din Bulgaria înregistrăză scirea, că guvernul român s'a adresat ministeriului de externe austro-ungar cu cererea, ca în înțeleșul convențiunii de estradare esistentă între ambele state, să estradeze justiției române pe faimosul Sarafoff, autorul omorului profesorului Mihăileanu, în cas, că

acesta ar călca pământul monarhiei austro-ungare. Este scuit, că la timpul său a fost osîndit Sarafoff de tribunalul român la muncă silnică în ocne.

Ministeriul de externe austro-ungar— așa scriu foile bulgare — a refuzat împlinirea acestei cereri pe motiv, că consideră crima lui Sarafoff drept un delict politic.

Complet contra Regelui Serbiei. Din Belgrad se vestesc, că Sèrbii, cari trăesc în străinătate, împreună cu Munte-negrenii au început o agitație violentă în contra regelui Petru și a dinastiei. Agitații răspândesc în totă Europa pamflete și broșuri prin cari regele Petru e acusat pe față de a fi fost sufletul conspirațiunii, care a avut de rezultat asasinarea regelui Alexandru și Reginei Draga. Ceea-ce e mai curios, e că aceste broșuri revoluționare implică și Curtea din Cetinje în gróznicul măcel din Belgrad. Se asigură chiar, că organizațiunea revoluționară sèrbo-munte-negrenă a hotărît mórtea regelui Petru. Deși aceste sciri nu se iau tocmai în serios la Curtea sèrbescă, totuși s'au dat instrucțiuni reprezentanților Serbiei în străinătate, ca să urmărească ori-ce mișcare a emigranților sèrbi.

Revoluția din coloniile germane africane. După sciri sosite la Berlin în privința răscolii din coloniile germane sud-vestice din Africa, mișcarea resvrătitoare ar fi generală. Mișcarea a fost pregătita pe îndelete de tribul Herreros, care acum face cauză comună cu Cafrii.

ULTIME SCIRI.

Berlin, 1 Februarie. Diarul „Lokalanzeiger“ primesce din Petersburg scirea, că în cercurile politice rusesci nu se mai crede în posibilitatea menținerii păcii. Rusia nu vré să intre în negocierii cu Japonia asupra Mandșuriei, er în Coreea de Sud își menține cu ori-ce preț punctele strategice. Pregătirile de război ale Rusiei, o costă pe acesta zilnic 200 mii ruble.

Sofia, 1 Februarie. Comitetul central al organizațiunii revoluționare macedonene, a hotărît să-și strămute sediul în Geneva, er în Sofia și Belgrad să institue comitete, cari să mențină contactul între Macedonenii resculati și între comitetul central.

„ALBINA“ institut de credit și de economii

Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna lui Ian. 1904.

Intrate:

Numérar cu 1 Ian. 1904	cor.	59,358-55
Depuneri spre fructificare	„	215,077-87
Cambii rescumpérate	„	302 830-95
Conturi curente	„	151,737-76
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	„	19,530-90
Imprumuturi pe produse	„	89—
Monetă	„	4,261-18
Comisiuni, cupóne și efecte	„	12,021-42
Bancă	„	31,807-44
Interese și provisiuni	„	19,660-03
Diverse	„	17,213-11
	cor.	833,588-21

Esitate:

Depuneri spre fructificare	cor.	207,325-04
Cambii escomptate	„	308,453-45
Conto curent	„	55,962-25
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	„	23,858—
Imprumuturi pe produse	„	—
Monetă	„	3,702-42
Comisiuni, cupóne și efecte	„	32,497-14
Interese și provisiuni	„	489-69
Spese și salare	„	6,515-85
Bancă	„	116,001-15
Diverse	„	40,749-08
Numérar cu 31 Ian. 1904	„	38,034-14
	cor.	833,588-21

Dr. N. Vecerdeea, Cornel Aisér Săvuleanu
dirigent. cassar.
Iosif Oncioiu,
contabil.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Traian H. Pop.

„A R I E Ş A N A“,
institut de credit și economii, societate pe acțiuni în TURDA.

CONVOCARE.

Domniile acționari ai institutului de credit și economii „A R I E Ş A N A“, societate pe acțiuni, se invită conform §-lui 17 al statutelor societății la

a XVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Turda, la 27 Februarie 1904 după amăzi la 2 ore, în localitatea institutului.

Agendele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1903.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Deciderea asupra conturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Sortirea a 3 membrii din direcțiune conform §. 32 din statute (sortirea II.)
5. Alegerea comitetului de supraveghere pe un period de 3 ani, conform §. 42 din statute.

6. Fixarea marcelor de prezență pe anul curent.
7. Eventuale propuneri în cadrul statutelor
8. Alegerea a 3 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domniile acționari cari în înțelesul §-lui 19 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiali, sunt rugați a-și depune actiile și eventualele documente de plenipotență la cassa institutului cel mult până în 26 Februarie 1904.

Turda, la 25 Ianuarie 1904.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului.

fol. maestr.	A C T I V E	Coróne	fil.	fol. maestr.	P A S I V E	Coróne	fil.
334.	Cassa în număr	14963	97	295.	Capital	160000	—
335.	Cambii escomptate	251048	70	367.	Fond de rezervă	63245	61
336.	Cambii hipotecare	83521	—	341.	Fond de pensuni	10364	58
337.	Imprumut pe ipotecă	321464	58	363.	Depuneri spre fructificare	463299	88
320.	Imprumut pe obligațiuni	806	—	305.	Imprumut cu amortisare	47750	42
214.	Efecte	3392	50	359. 362	Cambii reescomptate	78519	71
328.	Realități	118793.16	—	365. 369.	Fond special de rezervă	1197	92
—	1/2% amortisare	118.79	37	348	Interese transitoare pro 1904	5843	—
339.	Mobilier	915.29	—	373.	Creditori	6698	93
—	10% amortisare	91.53	76	343.	Dividende neridicate	913	—
338.	Anticipații	7912	37	352.	Profit curat	18122	15
331. 370.	Cont curent	28454	92	351.			
312.	Chirie anticipată	334	—				
340.	Inter. de reesc. anticip.	467	—				
350.355.366	Inter. rest. și alte cont. debit	24092	03				
		855955	20			855955	20

Contul Profit și pierdere.

fol. maestr.	E Ş I T E	Coróne	fil.	fol. maestr.	I N T R A T E	Coróne	fil.
354.	Interese la depuneri	23769	75	344.	Interese de cambii	23208	68
340.	„ „ reescompt	5480	04	345.	„ „ hipot-că	23926	90
367.	„ „ fond de rezervă	2400	65	357.	„ „ întârziere	5400	39
341	„ „ fond de pens.	388	78	332	„ „ cont curent	2162	06
306.	„ „ amortisare	2752	10	360.	„ „ Efecte	84	20
319.	Dare directă	4545.55	—	324.	„ „ Obligații	56	92
—	10% după inter. depun. 2377 —	6922	55	356.	Provisiune	7930	77
358.	Salare	4919	68	353.	Venitul realităților	4730	09
372.	Marce de prezență	572	—	361.	Competințe de scris	743	72
364.	Spese diferite	1080	78				
318.	Relut de cuartir	900	—				
371.	Remunerații	479	84				
346.	Port postal	145	54				
333.	Competință erarială	36	15				
309.	Ecuivalent	63	40				
339.	Mobilier 10% amortis.	91	53				
328.	Realități 1/2% „	118	79				
351.	Profit curat	18122	15				
		68243	73			68243	73

Turda, 31 Decembrie 1903.

I. C. Vlăduțiu m. p.,
 director esec.

Alesandru Gaia m. p.,
 contabil.

D I R E C Ţ I U N E A :

Iuliu Bardosy m. p.,
 președinte.

Ioan Mesaroș m. p.,
 v.-președ.

Dr. Iuliu Popescu m. p.

Dr. Georgiu Iea m. p.

S. Vestru Moldovan m. p.

Grigoriu Pop m. p.

Constantin Căcișel m. p.

Dr. George Popescu m. p.

Turda, 25 Ianuarie 1904.

Comitetul de supraveghere:

Simeon Pop m. p.

Valeriu Poruțiu m. p.

Samoil Poruțiu m. p.

Jelinek Henrich m. p.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“
 se pot face ori și când pe timp mai
 îndelungat séu lunare.

13377—1903 sz.
 tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A brassói kir. törvényes ék, mint
 telekkönyvi hatóság közhíré t. sz.

hogy „Furnika“ takar-pénztár rész-
 vénytárs vegr-hjtatonak Dán Já-
 nos é. Dán Gyula végrehajtást szen-
 vedő elleni 7600 k r. — fillér tőke
 követeles és jár. iránti végrehajtási
 ügyében a brassói kir. törvényes ék

a zernesti kir. járásbíróság területén
 lévő, és Zernest határán fekvő
 265, 266 hrsz. fekvőre 832 kor.

1186	„	„	16	„
1362	„	„	70	„
1720	„	„	16	„
1733	„	„	19	„
1833	„	„	194	„
1870, 1890	„	„	36	„
1905	„	„	14	„
1913	„	„	19	„
1915	„	„	19	„
1919	„	„	17	„
2080	„	„	22	„
2263	„	„	4	„
2273	„	„	7	„
3841	„	„	39	„
3290	„	„	„	„
3313	„	„	22	„
3294	„	„	11	„
3309	„	„	„	„
3327	„	„	23	„
3375	„	„	18	„
4171	„	„	8	„
4418	„	„	13	„
4751	„	„	3	„
4771	„	„	6	„
5440	„	„	7	„
5443	„	„	10	„
5589	„	„	6	„
5615, 5616	„	„	41	„
5826	„	„	10	„
6496	„	„	92	„
6500	„	„	50	„
6527	„	„	34	„
6573	„	„	47	„
6756, 6757, 6758	„	„	„	„
6759, 6760, 6761	„	„	208	„
6772, 6763, 6764	„	„	„	„
6794	„	„	„	„
7723	„	„	68	„
7009	„	„	52	„
7193	„	„	11	„
7290	„	„	24	„
7592	„	„	21	„
8168	„	„	„	„
9676	„	„	108	„
8397	„	„	36	„
8538	„	„	32	„
9099	„	„	„	„
9166	„	„	31	„
9839/2	„	„	30	„
10724	„	„	42	„
10734	„	„	19	„
10955	„	„	63	„
11077	„	„	130	„
11281, 11284/2	„	„	764	„
11285	„	„	„	„
11279	„	„	67	„
11390	„	„	26	„
11595/2	„	„	6	„
11973	„	„	10	„
12341	„	„	83	„
12782	„	„	22	„
12922	„	„	7	„
13007	„	„	11	„
13008	„	„	„	„
1356/2	„	„	36	„

ingatlanokra az árverést 3601 koro-
 nában ezennel megállapított kikiál-
 tási árban elrendelte és hogy a fenn-
 tebb megjelölt ingatlanokra az 1904
 évi Február hó 23ik napján d. e. 9
 órakor megtartandó nyilvános árve-
 résen a megállapított kikiáltási áron
 alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozok tartoz-
 nak az ingatlan becsárának 10% át
 készpénzben vagy az 1881 IX t. cz.
 42 § ában jelzet árfolyammal számi-
 tott és az 1881 évi November 1-én
 3333 sz. a. kelt igazságügy minisz-
 teri rendelet 8 § ában kijelölt óva-
 dék képes értek papirban a kiküldött
 kezéhez letenni avagy az 1881 IIX.
 trv.-cz. 170 §-a értelmében a bánat
 pénznek a bíróságnál előleges elhe-
 lyezéséről kiállított szabályszerű elis-
 mervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1903 évi Nov. hó 1-n.

A kir. törv.-szék, mint tlkvi hatóság

Kovács v. k.,
 e. bír.

1—1.(1225)